

इहोतो मन्त्रवचनम् ॥३३॥ [हिरण्यादीनां प्रतिग्रहे यद]ग्रये त्वेत्यादिकं मन्त्रमु-
क्तम् तदिहोतो भवति इह्या नेत्यर्थः (४. ३. ४. ३३) । प्रकरणाज्ज्योतिष्टोमः एव हि-
रण्यादीनां प्रतिग्रहणे इमे मन्त्राः न त्वन्यत्र चातुर्मास्योदवसानोयाविश्वानर्यादौ ।

प्रत्येत्य प्रस्तोतृप्रशास्तृब्राह्मणाहोसिपोतृनेष्टृहावाकोन्नेतृग्रावस्तुत्सुब्रह्मणे-
भ्यः ॥३४॥ ततो हविर्धानात्सदः प्रत्येत्य सदसि प्रत्यागत्य यज्ञमानः प्रस्तो-
त्रादिभ्यः क्रमेण दक्षिणां ददाति ।

प्रसृतेभ्यश्चान्यत्कणवकश्यपयाचमानवर्जम् ॥३५॥ ये केचन ऋविग्व्यति-
रिक्ताश्चमसाध्वर्यूपगातृप्रासर्पका उपद्रष्टारोऽन्ये च सदः प्रसृताः प्रविष्टा भवन्ति
तेभ्यः प्रभ्यो हिरण्यादि क्रतुदक्षिणाद्रव्यादन्यद्विरण्यादि किञ्चिद्रव्यं ददाति ।
कणवः कणवसगोत्रः कश्यपः कश्यपसगोत्रः याचमानो मक्षं देहि मक्षं
देहीत्येवं प्रार्थयमानः एतान्वर्जयित्वा । केचित्तु कणवशब्दं वधिरं मन्यन्ते
कश्यपं च श्यावदन्तवाचकमिति ।

ज्ञातये चाश्रोत्रियाय ॥३६॥ दानं न प्राप्नोतीत्यत उच्यते ज्ञात्रिया-
यानधीतवेदायापि दद्यात् । केचित्तु विपरीतमाहुः यथा कणवकश्यपयाचमा-
नानाम् एवं ज्ञात्रियाय ।

न रजतं दद्याद्वर्हिषि पुरास्य संवत्सरादृहे रुदन्तीति श्रुतेः ॥३७॥ नात्र
वर्षि प्रसृतेभ्यो रंघ्यात् यद्रजतं दद्यात्पुरास्यरुदन्तीति निन्दार्थवादात् ।

पत्नी च ददाति ॥३८॥ द्रव्यसाधारण्याद्यज्ञमानेन दीयमानमनुज्ञानातीत्यर्थः ।

सर्वेभ्यः दत्त्वा प्रतिहर्त्रे पश्चात् ॥३९॥ सभ्य इति ऋविग्व्यः प्रसृतेभ्यश्च
दत्त्वा पश्चात्प्रत्रे दद्यात् प्रतिहृदातीति श्रुतत्वात् (४. ३. ४. २२) । सत्त्वेषु सदोगमन-
सदस्यप्रेक्षणात्रेयप्रासर्पकदानानि गृह्यतेः । अनेकयज्ञमानकाहीनेष्वपि मुख्य एव
तदन्वारब्धो दक्षिणा ददाति ॥ ॥ द्वितीया कण्डिका ॥२॥

इन्द्राय मरुत्वतेऽनुवाचयति ॥१॥ प्रतिहर्तृदानानन्तरमध्वर्युर्ऋतुपात्रगृहीतं
मरुत्वतीयं ग्रहमादाय इन्द्रात्वतेऽनुब्रूहीति मैत्रावरुणमनुवाक्यापाठाय प्रेरयति ।

अदानमतः ॥२॥ अतः परं प्रसृतेभ्यो दानं न कर्तव्यम् । अत इति अनुवाचनादूर्ध्वं
प्रतिषेधावगमात्प्रतिहर्तृदानादूर्ध्वमपि प्रागनुवाचनादागताय देयमिति पितृभूतिः ।